

REDACTIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografia,
 BRAȘOV, piața mare Nr. 80
 Scrisorile nefrancate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și a
 zăcătorile Birourilor de anunțuri:

În Viena: H. Dukas Nachf.
 Max. Augenthaler & Emrich Lechner.
 Heinrich Schalek, Rudolf Mosse.
 In Oppeleke Nachf. Anton Oppeleke.
 În Brașov: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein, Bernat. În Ham-
 burg: Maroyl & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 ză garmond pe o coloană 6 or.
 — Publicări mai dese împă-
 țării și învoială.

RECLAME pe pagina a 8 a o
 seză 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele poștale din întru și din
 afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 80. etagi
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 211.

Brașov, Sâmbătă 23 Septembrie (6 Octombrie).

1900.

Nou abonament

la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Octombrie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care
 invităm pe toți amicii și sprijinatorii
 fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un
 an 24 corône; pe șese luni 12 corône;
 pe trei luni 6 corône; pe o lună 2
 corône.

Pentru România și străinătate.
 pe un an 40 franci, pe șese luni 20
 franci, pe trei luni 10 franci, pe o
 lună fr. 3.50

Abonarea se poate face mai ușor
 prin mandate postale.

Administrațiunea.

Sêrbli și guvernul Szell.

De un șir lung de ani Sêrbii
 din Ungaria stârue și se luptă în
 tot chipul să ajungă la o definitivă
 regulare a autonomiei bisericei sêr-
 besci, dër până astăzi cauza lor n'a
 putut face încă nici un pas înainte.
 În diferite restimpuri a fost intru-
 nit congresul lor național-bisericesc,
 dër fără de nici un rezultat. Cel din
 urmă congres s'a ținut la 1897, dër,
 precum scim, fără a puté isprăvi ni-
 mic, a fost amânat de guvernul
 Banffy și n'a mai fost conchemat,
 așa că deja de două luni i-a expirat
 mandatul.

Va se dîcă amânarea congre-
 sului dela Carlovêț a însemnat de
 fapt o disolvare a lui, ceea-ce bine
 au prevêdut cei din majoritate, a-
 tuncî, căci au simțit, că măsura gu-
 vernului era îndreptată contra lor

și a atitudinii lor în favorul cauzei
 naționale bisericesci a Sêrbilor.

E destul să reamintim, că fos-
 tul ministru-președinte br. Banffy a
 vrut să octroeze congresului din
 1897 un nou statut de organizațiune
 bisericescă compus sub auspiciile
 sale, în care, firește, lucrul princi-
 pal erau dispozițiile pentru introdu-
 cerea unui control cât se pôte mai
 strict din partea statului, ceea ce
 scim ce are să însemneze în ase-
 menî casuri, când se tratéză de in-
 terese naționale-bisericesci ale na-
 ționalităților.

Firește că majoritatea congre-
 sului dela 1897, care era naționalistă
 nu se putea mulțumi c'un operat ce
 îl propunea Banffy și prin care tot
 dreptul de autonomie bisericescă al
 Sêrbilor devenea mai mult o farsă.
 Guvernul pretindea, că mai înainte
 de toate să se pună la ordinea dîlei
 statutul admis de el. Acesta însă
 majoritatea n'a voit să-o primescă
 și a pretins, pe baza dreptului
 congresului de a stabili însuși ordi-
 nea de dî, ca înainte de toate să se
 facă alegerea comisiunii permanente
 congresuale. De aci a urmat apoi
 conflictul între guvern și majoritate,
 care s'a sfêrșit cu amânarea forțată
 a congresului.

Acum patriarhul Brancovicî a
 făcut într'una din ședințele comite-
 tului central a congresului bisericesc
 împărțășirea, că are de gând să pro-
 pună la locul competent conchema-
 rea acestui congres, după-ce manda-
 tul său de trei ani a expirat deja.

Se nasce acum întrebarea, ce
 șanse va avé propunerea patriarhu-
 lui? După drept trebuie să se facă
 acuma din nou alegeri pentru con-
 gresul național-bisericesc al Sêrbilor.
 Dër situațiunea este de așa, încât la
 nouele alegeri ar reuși érași națio-
 naliștii sêrbî séu așa numiții radi-
 cali sêrbî. Acesta însă nu-i convine
 guvernului unguresc.

La 1897 Banffy s'a despărțit de

majoritate și de congres, bine sciind
 ambele părți, ce au să credă una de
 alta. Banffy voia să creeze un statut,
 la înalta poruncă, ér majoritatea
 congresului voia să-și facă ea un
 statut, după cum cereau adevêratele
 interesé ale bisericei sêrbesci. Banffy
 s'a dus și guvernul actual n'are de
 loc dorință de a fi mai bun ca cel
 trecut față de Sêrbî. Nu-i convine
 însă să concheme acum congresul
 și astfel să se accentueze din nou
 marea încordare dintre Sêrbî și gu-
 vern, căci se apropie și alegerile
 dietale.

De aceea guvernul Szell anunță
 prin organul, care are cuvântul în-
 tăi în asemenî cestiunii de autono-
 mie bisericescă, că nu e nici o ne-
 cesitate, ca congresul să fiă conche-
 mat de-o-camdată, că mai bine să
 se aștepte până când cu timpul opi-
 niunea publică a popotațiunii sêr-
 besci se va lăpêda de naționaliști
 séu radicali, și va găsi, că numai
 un statut octroat de guvern o pôte
 ferici.

Étă care este îngrijirea „părin-
 tescă“ a guvernului unguresc de in-
 teresele de viață bisericesci și cul-
 turale ale Sêrbilor. Înțelege-voraceș
 tia înalta politică a erei lui Szell,
 ori vor rămâné tot divisați ca până
 acum, nutrind speranțele contrariilor
 naționalităților?

Congregația comitatului Brașov

ținută în 1 Octombrie a. c.

— Fine. —

După interpelări a urmat ordinea de
 dî, care până la punctul 27 s'a resolu-
 tat fără discusiuni, dër la acest punct,
 care trata despre decisiunea comunei în
 afacerea numelui oficial al orașului,
 precum și de re-
 cursul înaintat contra acestei decisiuni,
 s'a încins o discusiune forțe lungă și
 înfocată despre care am făcut deja
 amintire în ge-
 neral. Rămâne acum să aducem câte-
 va amănunte pentru mai bună ilustra-
 re a des-
 baterii ce a urmat.

Fișpanul a deschis discusiunea, anun-
 țând punctul dela ordinea dîlei și făcând
 o enunțiațiune *ex praesidio*. El spune,
 că legea pentru numele localităților s'a
 adus mai ales din motive de natură ad-
 ministrativă: spune, că deja de vr'un
 an doi armata a introdus în chartele
 sale numai o singură numire a comu-
 nelor și a ales-o pe cea maghiară,
 astfel și cu adausul, că la stabili-
 rea numelor comunelor se va avé în
 vedere și trecutul istoric președinte
 a voit să dîcă cu alte cuvinte, că,
 decât comisia pentru albumul comu-
 nelor a cerut ca numele oficial al
 orașului să fiă „Brassó“, printr'asta
 s'a procedat numai în modul cel
 mai corect fără vre-o patimă șovinistă.
 Fișpanul a terminat, dîcând, că
 fiă-care va soi să aprepieze pietate
 Sașilor (pentru numirea germană a
 orașului), dër nu pot fi date uitării
 nici îndatoririle față cu patria
 maghiară.

Deja introducerea acésta a produs o
 temperatură mai încordată și mai iri-
 tată pentru discusiunea ce avea să
 urmeze.

După-ce raportorul Al. Jekelius a
 motivat în mod obiectiv propunerea
 comisiunii permanente, care s'a
 pronunțat în favôrea decisiunii
 comunei, ca numele oficial să fiă
 „Kronstadt“, s'a dat cuvântul
 dechântului luteran ung. Iuliu
 Moor, care a pledat pentru o
 liniștită desbatere a cestiunii,
 arătând, că deși soie să stimeze și
 el sentimentele de pietate ale
 Sașilor, totuși el e liniștit când
 se gândesce, că ministrul va avé
 să ia decisiunea finală. Soie, că
 Sașii vor fi cei dintâi, cari se vor
 pleca înainte acestei decisiuni.
 „deși cu inima sângerândă“, cum
 s'au supus tuturor legilor aduse
 până acum. El adause, că nimeni
 n'a dovedit, că numele „Kronstadt“
 ar fi mai vechi, decât „Brassó“.
 Se provôcă în fine la motivul
 adus și în recursul séu, că după
 legea de naționalitate, care
 stabilește limba de stat maghiară,
 orașul putând să aibă după lege
 numai un nume oficial, acesta nu
 pôte fi decât „Brassó“.

A urmat apoi vorbirea directorului
 școlii de fete sâsesci din loc Carl
 Thomas, o vorbire avântată și
 plină de însuflețire, care a fost
 viu aplaudată. El esolamă între
 altele: „Noi Sașii am pécătuit în
 contra

FOULETONUL „GAZ. TRANS“.

Monumentul princesei.

Am fost acolo într'o Duminică. Este
 foarte aprôpe de Peking, într'un loc
 frumos, care-l aleg Chinesii cu bunul
 lor simț. Am dîs'o de mai multe-ori,
 că am aflat un viu sentiment al
 naturii la Chinesii. Étă o dovadă
 nouă, în ceea-ce numesc ie excursiuni
 la țără. Rar înțelnesce la ei intruniri
 sgo-
 motóse ca ale acelora, cari nu-și pot
 închipui o excursiune fără bețiă: din
 contră sunt numéroi ómeni, cari se
 duc la preumblări afară din oraș,
 împodobiți cu hainele lor cele mai
 frumoșe, ca să cetéscă poesii la
 umbra pomilor, de unde se vêd
 orizonturi frumoșe.

Chinesul e forțe sociabil. El iubește
 plăcerea companiei. Și a gusta cu
 amicii poesia într'un loc poetic,
 acésta e pentru el forțe des o plăcere.
 E forțe ceremonios când o pornește
 în haină lungă de mêtase vênétă.
 Aceste distracțiuni înălțătore,
 cari sunt în alte părți un lux al
 elitei, sunt preferite, în China,
 și de vulgari. Negustorii

mici, ómenii munciei, meseriașii,
 voesc astfel ca dîlele lor de recrețiă
 să fiă nobile.

În orașele noastre, se ride de
 acei ómeni, cari voesc să înalte
 nivelul popular, preținđend, că
 lucrătorul de fabrică, un comis
 din prăvălii, un măturător de
 strade ar trebui să devină sensibili,
 la frumșețea artei pure. Se pare a
 nu fi nici o speranță, de a vedé
 vre-odată sufletele democrațiilor
 înălțându-se spre spiritual aristocrat.
 Și acésta lașitate are urmarea,
 că pentru a se egalisa, se perd și se
 nomolesc în mojiția și în vulgari-
 tate încetul cu încetul aristocra-
 țările.

O democrațiă de aristocrați, unde
 ómenii din pătura de jos să aibă
 bunul simț distins al acelora,
 cari sunt chemați a implini cele
 mai înalte funcțiuni, acésta e
 idealul unora, dër nu e o utopiă,
 fiind-că am vêdút'o în China.

E drept, că în China e forțe
 departe de noi, la ómeni forțe
 diferiți. Ei au devenit însă
 ast-fel fiind-că concepțiunea lor
 despre viață nu-i face să
 privescă viața lor pămêntenă
 ca o pedépsă. Déocă toți ar
 munci la timp, și ar prețui
 frumșețea vieții bine rându-
 ite, am puté spera, că vre-odată
 „Bea

fără sete“ va fi mort, și ca în
 China, se va vedé omul simplu în
 haine de sêrbătore mergênd
 pentru reocreația sa să caute în
 mod simplu frumșețea în natură,
 ascultând frumósele versuri
 scrise pentru el de lucrătorul
 de poesii.

Dîc anume lucrătorul, căci în
 China ómenii, cari fac frumósele
 obiecte cu mare artă, nu cred,
 că măestria lor îi face să se
 distingă de ceilalți lucrători de
 rënd. Ei toți sunt meseriași.
 Cunosc în Peking un artist
 genial, un maniatist, care mî-
 a vëndut cu acel preț, cum își
 vindea boltașul vecin bonetele
 sale, evantaile admirabile de o
 grațiă nespūsă. Aci ast-fel de
 lucrări ar face pe artistul
 renumit, pe când în China
 sunt mulțumiți de a fi numai
 lucrători buni, bucurându-se
 fără mândriă (vanitate) de
 lucrările lor.

Pentru a desemna o femeie, a
 reproduce cerul, a reda pe
 pândă o privesc frumósă, care
 de natură va fi tot-déuna
 pictată mai bine ca de mână
 de om, ei nu cred, că creerii
 lor derivă dintr'o minune,
 nici nu cred, că inspirațiunea
 lor trebuie să se deștepte într'o
 atmosferă creată anume pentru
 plăcerea artistului, democrația
 chi-

nesă nu are pricepere pentru
 plante crescute sub sticlă.
 Pelivadia înverđită, în aerul
 liber al naturii, acolo e mai
 frumos.

Și încă ceva mai trebuie
 amintit. Chinesii au mulți
 artiști, fiind-că la ei artiștii
 n'au încetat nici decum a fi
 simpli lucrători. La noi sunt
 puțin artiști, fiind-că artiștii
 noștri nu mai sunt lucrători.

Déocă așa sorie o tesă
 academică, o mi-s'ar tolera
 fără îndoială, să rétăcesc
 astfel înóce și înóolo cu
 ougetele mele. Dër soriu
 numai pur și simplu reamintiri
 de călătoria. Și fiind-că nu
 aparțin rassei acelor Anglo-
 Saxoni, cari fac călătoria în
 jurul lumii și outrieră un
 oraș după altul, tot cu iuțela
 trenurilor, numai cu grijea
 să pótă avea în lista orașelor
 vêdute cu atâtea și atâtea
 mai multe de numérat,
 decât amicii lor, cari tot
 cu ținta aceea porneșe în
 lume — s'a întêmplat,
 că pentru a ajunge la
 monumentul princesei,
 mi-a trebuit timp ceva
 mai îndelungat.

La miadă-dî dela orașul
 tartar se află portul
 marelui canal împêrătesc,
 în apropierea magazinelor
 de bucate. Acolo soșesc
 sacii de grâu și de urez,
 ce se trimit ca tribut.
 Preponderéză urezul,
 care vine din

memoriei părinților noștri, în contra istoriei acestui oraș și a poporului sășesc, decât „Kronstadt“, și totuși n'am aduce nici un serviciu patriei“.

Directorul școlii comerciale de stat din loc Fr. Orban a încercat a dovedi cu date istorice, că orașul a avut la început numele „Brassó“. Numirea „Brassó“ s'eu „Barassu“ se ivesc deja în secolul al 13-lea. „Coróna“ obține numai în secolul al 14-lea. Numele „Brassó“ s'a întrebuițat adese-ori și de Sași. „Coróna“ s'ar fi întrebuițat mai întâiu în onoarea lui Stefan, fiul lui Bela IV etc. S'a mai silit vorbitorul să dovedească, că teritoriul orașului a fost proprietatea coronei și că de aici ar veni numele „Corónă“ etc.

Lui Orban i-a răspuns Dr. Eugen Lassel, producând argumente foarte tari între aplausele adunării. Pe baza unor documente dela 1336, vorbitorul a dovedit, că deși s'au întrebuițat ambele nume, acesta s'a făcut cu o clară și conștientă deosebire de oraș și de împrejurime. În unul și acelaș document e vorba de un *plebanus de corona* și de un *dechanus de Brassó*, adică de preotul, orașul și de decanul Țării Bârsei (a ținutului). Numele „Brassó“ s'eu „Brassov“ e mai vechiu decât orașul însuși și de aceea nici din cauza acesta nu p'ote fi numele orașului, ci numai numele ținutului, probabil, că el derivă dela Slavii, cari vor fi trecut pe aici în timpurile cele mai vechi. Decă pretutindenți s'ar lua numele cele mai vechi, fără considerare, decă el e identic cu localitatea, ar trebui să i-se dăcă capitalei ungare *Aquincum*. Orașului Alba-Iulia *Apulum* și orașelului Hațeg din comitatul Hunedórei *Sarmiseghetusa*.

Dr. Zakarias a vorbit în mijlocul unei mari neliniște cu cunoscutele accente șoniste, dicând, că orașul trebuie să capete un nume oficial maghiar, fiind-că limba statului este cea maghiară. Când s'a adus legea privitoare la numele comunelor Sașii au re-cunoscut, că tendința ei e maghiarizătoare, decă n'au să fiă surprinși când se cere ca orașul să p'orte numele „Brassó“. Aici există numai o națiune alcătuită de stat. Regii maghiari n'au adus pe Sași aici, ca să formeze o națiune germană, ci ca să fiă fii fideli ai națiunii și ai statului național unitar maghiar etc.

Preotul evang. Fr. Schiel a combătut pe antivorbitor, constatând că până la 1848 Sașii au fost aici o națiune egal îndreptățită și că la 1868 s'a recunoscut egala ei îndreptățire cu celelalte naționalități ale patriei. În ce privește legea din cestiune tocmai din partea maghiară s'a negat față cu străinătatea, că tendința ei ar fi maghiarizătoare.

Preotul evang. Fr. Sindel arată cât de multă amărăciune produce furia de maghiarizare, care nu p'ote aduce patriei nici un folos ci numai rău. El arată îndeosebi urmările triste ce le va avea maghiarizarea

comunelor și în ce privește cărțile de școlă, cu privire la cari se va cere să fiă retipărite cu nouele nume oficiale.

Directorul școlii de stat reale ung. *Rombauer* a ridicat și mai mult diapasonul șovinismului violent. Cuprinsul vorbirii sale l'am indicat deja în numărul de Marți al fôiei noastre. Patosul lui plin de intoleranță a produs mare hilaritate.

Profesorul Iuliu *Römer* a cerut între altele ca procesul verbal al acestei ședințe să conțină mai pe larg vorbirile și cuprinsul lor. Președintele a luat vorbele sale ca o învinuire, că protocoalele s'ar falsifica și n'a voit să admită propunerea sa. *Römer* protesteză, dicând, că n'a afirmat nimic vătămător, ceea-ce îi atrage o chiămare la ordine din partea președintelui.

În fine a cerut cuvânt avocatul *Ioan Lengeru*, dicând, că n'ar fi mai aflat de lipsă a vorbi la acest obiect după toate cele auzite, d'ar afirmările lui *Zakarias* îl îndemnă să vorbească. Este o mare nefericire, dică, că Maghiarii n'au decă un singur cuvânt pentru conceptul genetic și politic. Noi când vorbim de țară dicem „Ungaria“ și „ungar“, ér când vorbim de națiunea genetică a conlocuitorilor noștri dicem „Maghiari“ și „maghiar“. Tote naționalitățile la oaltă formă după legea dela 1868 națiunea politică unitară ungară, ér nu „maghiară“. Este ôre lucru înțelept și politic, ca prin legi ca cea din cestiune să se smulgă elementele de patriotism din inima acelora, pe cari iubirea comună de patriă ar trebui să i unescă, formând o puternică „națiune politică“ — din inima naționalităților? Este înțelept și politic a smulge din inima naționalităților ceea ce mama a șoptit copilului dela sinul ei, numele locului, unde s'a născut, a-i smulge rădăcina patriotismului, iubirea cătră locul nașterii sale, numele scump al acestuia? Noi totși la oaltă am contribuit ca această patriă să fiă ceea ce este și o iubim cu aceeași tărie ca și Maghiarii. Ea și astăzi nu se p'ote lipsi de iubirea n'astră. De ce d'ar să fiă estirpată această iubire?

Răspunde lui *Zakarias*, dicând, că nu statul are să dea numele comunelor. Acestea, ca și indivizii, și-le aleg și le stabilesc singure, și-l întrebă, decă nu oum-va el și-a primit numele dela stat? (Hilaritate). Sunt triste încercările aceste de-a desnaționaliza celelalte naționalități. La Români este lăptă convingerea, că maghiarizarea își are izvorul în împrejurarea, că Maghiarii se simt prea slabi și umblă decă să se întărească prin asimilarea celorlalte naționalități.

În fine vorbitorul dică, că la deciziunea asupra numelui oficial al orașului lucrul de căpetenie este, că cine a fondat orașul? Fără îndoială, că aceștia au fost Germanii colonizați aici și ei, de sigur, că au dat orașului un nume german și astăzi ei au un drept la acest nume. Din motivele acestea, dică, că este politicesc prudent și drept,

decă orașului i-se va da numele german.

După-ce profesorul Dr. *Lassel* mai răspunde la unele observări făcute la adresa sa, éráși cu date istorice, urméză votarea. Înainte de aceea însă fișpanul *Maurer* a ținut să răspundă la vorbitorul, cari, dică, au făcut „amenințări“; apoi dică față cu aserțiunea lui *Lengeru*, că maghiarizarea e o dovadă a slăbiciunii elementului maghiar, cu patos, ridicându-și vocea, că „Maghiarii nu se tem de dușmanii lor și că cum au susținut statul o miă de ani, îl vor susține încă multe mii de ani, o Daco-România însă nu va fi nici-odată!“

După această erupțiune presidială, majoritatea (Sașii cu membrii români) au primit propunerea ca numele oficial al orașului să fiă „Kronstadt“; membri maghiari au votat pentru „Brassó“. Rezultatul acesta a fost salutat de cătră Sași cu aplause șgomotose și strigări de „Heil“!

Din România.

Convocarea Constituantei?

De câte-va zile s'a răspândit prin Bucuresci șvonul despre o apropiată convocare a Constituantei în scopul revizuirii articolului 7 din constituțiune privitor la Evrei.

Étă în ce mod înregistréză „Apărarea Națion.“ aceste șvonuri:

Am anunțat la ediția de dimineță, că d-l Carp a hotărât ca, după 5 zile dela convocarea Camerelor, să le disolve și să citescă decretul pentru alegerea unei constituante. Convocarea constituantei va avea loc după o lună dela cetirea decretului de disolvarea Camerelor.

D-l Carp crede, că va săi să obțină a majoritate zdrobitoare pentru a-și pune în aplicare „marile sale planuri“.

Mai mult decă atât, d-l Carp a declarat prin unele cercuri, că din partea partidului liberal nu va avea nici o opoziție.

După, cum am anunțat într'unul din numerile trecute, guvernul român este ștrins cu ușa de bancheerii evrei din străinătate, cari nu mai voesc să acorde nici un împrumut statului român, până când nu se va înlătura art. 7 din Constituție. D-l Carp, în vederea realizării marilor sale reforme în urma înțelegerii avute cu M. S. Regele și se dică și cu d-l Dimitrie Sturdza, au hotărât să convoce constituanta pentru a se înlătura art. 7 din Constituție.

D-l Carp susține că, decă nu am ajunge la soluția de a da drepturi ștreinilor de bună voce acum, vom fi siliți mai târziu și țera va fi declarată în stare de faliment.

D-l Carp în urma înțelegerii avute cu bancheerii ștrăini, decă art. 7 se va îndepărta din Constituție, va obțină contractarea unui mare împrumut, în condițiunile cele mai avantajoșe pentru țară.

Acăsta este șcirea răspândită în public de partizanii d-lui Carp.

Ei mai susțin, că acesta e singurul mijloc de a se aduce capitaluri în țară și de a face, ca criza financiară să înceteze cu desăvârșire.

D-l Carp nu se fereșce de a afirma pretutindenți, că nici într'un oas partidul liberal nu-i va face opoziție, pe tema revizuirii Constituției, ba, mai mult, crede că mulți dintre liberalii îi vor susține planurile sale.

Acăia însă, de cari d-l Carp s'ar teme întru cât-va, sunt antisemiții, cari — crede d-sa — vor începe o puternică agitație în țară pentru a zădărnici planurile sale financiare.

Pentru a-i paraliza însă și pe aceștia va întrebuița un mijloc foarte ingenios de altmintrelea.

D-l Carp, câte-va zile după convocarea Constituantei, în urma refuzului probabil al Bulgariei de a ne da satisfacție, — după ce dovedile se vor presenta la Sofia, va întrerupe în mod oficial relațiunile oficiale cu Bulgaria.

Va lansa în același timp un apel patriotic cătră țară, prin care se va cere concursul tuturor, pentru a suspenda orice urî politice și orice agitațiuni de natură a ne împărți în tabere, rășboiul cu Bulgaria trebuind să isbuenescă.

Va motiva revizuirea art. 7 din Constituție prin necesitatea de a obține banii necesari rășboiului și prin acăsta crede d-sa, că va isbuti să facă pe antisemiții să renunțe la orice agitație în vederea gravelor evenimente rășboinice, cari vor cere sacrificii tuturor locuitorilor acestei țări.

Cu planul acesta poporul român va fi pus în o grea alternativă, ori va suferi umilinta față de Bulgaria, căci nu va avea bani, cu cari să facă rășboiul, și n'are cas se va opune pretențiunilor evreilor, ori le va satisface cererea acestora și va consimți la rășboi.

Șvonurile de mai sus au fost și sunt desmințite de cătră diarele partidei dela putere conservatoare și în deosebi de cele mai apropiate guvernului.

Diarul „Epoca“ a desmințit aceste șvonuri printr'o informațiune publicată imediat după ivirea lor. Într'un articol de fond scris după aceea, numitul organ conservator dică între altele:

„D'ar, acei ce discută astăzi o cestiune pe care nimeni nu s'a gândit să o pună în ordinea zilei, cel puțin nimeni din cei în drept să o facă, au un alt scop, ei își închipuesc că, desgropându-o, aruncă bolovanul pe care deșce înțelepți nu-l pot scôte din baltă. Ei șocotesc, că se va produce o duplă agitațiune, una pentru acăstă cestiune în afară, alta contra ei în țară, și ambele vor stînjeni acțiunea conservatoare. Ei bine, se înșelă amar cei ce cred în reșușita uneltirilor lor“.

tot sudul împărăției. Aspectul acestor corăbii, încărcate cu saci, cari șosesc și de și, e impunător. Porturile noastre industriale europene nu ne pot da ideia acestui port interesant. Deși în Peking, tot ca și în alte locuri, se ved corăbii, saci, hamali, magazine, mișcare, șgomot... d'ar tote acestea sunt în mijlocul peisagiului de nobleță, la picidorele zidurilor frumoșe și aprôpe de templuri...

Canalul curge spre apus, șțermurile sunt pline de flori. Acăstă și era creată pentru preumblări. Orașenii gâtiți, cu familiile lor, împodobeau bărcile marî, comode, cari șoseau și porneau ca pe o liniă de omnibuse; și erau trase cu funiile.

Eu am ales cu mai mulți amicii cea mai ușoră dintre bărci. Trei corăbieri înhămați la funia principală fugeau în iarba șțermurei. Ei erau veseli. Alergând să ocoleau unii pe alți cu mare istețime și nu se întemplau de loc ciocniri. Cred, că am întrebuițat tote mijlocele posibile de locomoțiune și de transport, care există pe fața pământului, d'ar acăsta este întru adevăr cel mai plăcut. Într'un peisagiu pe un riu, pe un canal liniștit în barcă trasă fără lo-

vituri, fără fișăitul pânzelor, fără suflarea șupărăcioșă a aborului, nimic din învâlmășela trășurilor, ești purtat în liniște, și poți vedé ori cât le place ochilor, fără cea mai mică grije...

După doué ôre am ajuns la șfirșitul canalului. Cei cari vréu să-și continue drumul trebuie să șchimbe corăbiile. D'ar noi am șosit și am debarcat. Era ca la un t'erg. Erau aci locande de marinari și birturi pentru familiști, teatre, case de ceaiuri și case de flori pentru tinerimea galantă. Distracțiunea chineză nu constă numai din preumblări și cetirea versurilor în frumoșă natură. Decă n'ar fi așa, ar fi prea perfect acest popor și s'ar prea depărta de umanitate. Civilizația sa ca și a altora își are degenerația sa. Am vedut acolo cântărețe de café-concerte, cari mi-au reamintit comediantele noastre (francese), care fac plăcere bătrânului căpitan holteiu, comisvoagerului în trecét și junelui emploiat la primele zile ale lunii, cari se află în orașele mici din provincii. Aveau acăste cântărețe alte colorii ale feței, aveau alte îmbrăcăminte, și alt decor, d'ar de fapt, tot acăsta ștrăicaciune. Fiind timpul frumos, și aerul

cald, erau produțiunile teatrale sub ceriul liber, și privitorii beau ceai și vin de urez. Pe o stradă, frumusețele chinezese dansau, cântau, pe r'end, și când nu erau ocupate adunau parale dela beutori, șeu în jurul scenei, ședeau pe covóre și ascultau. Ce mai cântece, ce mai dansuri și ce veselie în auditor! Și totuși în acăstă vulgaritate șgomotôsă am vedut lucind și grație adevărată. Căea ce p'ote ar afla și un Chinez la noi, decă ar fi condus la conoerțele de felii acăsta.

Era o îndesuială ne mai pomenită, erau v'endători de pastete, ștrigători de limonădi, bucătari cu fripturi și cu prăjituri; băeți goi, fericiti, cari rideau de noi ștrăinii. Unul din companiunii mei necăjindu-se, a lovit cu bicișca sa pe unul din copiii goi; acăsta urla de durere; eu mă temeam, că ne vor arunca în apă.

Nu! Poporul acăsta e răbdător. D'ar am vedut cum să rășbună în urmă astfel de abuzuri. De eram eu Chinez în ziua acăea și de a-și fi vedut bătându-se astfel un copil, de sigur că-l apucam de grumaz pe albul...

Prin învâlmășela acăsta treceau, cu

aer desprețuitor, frumoșe fete tartare, vopșite ca idoli și purtând pe p'urul lor negru flori. Monumentul princoșei era mai de parte. Am trecut peste liveți, peste câmpuri, unde cucuruzul verde era mai înalt ca noi, și după-ce nu mai auziam violiunele jcurilor din cărciumi, nici gălăgia apei din canal, șosisem.

Admirabil, acest monument, unul din lucrurile frumoșe, cari se pot vedé în Peking. Omul, care bătuse copilul, critica astfel: Sunt Chinezii, cari sunt mândri de acăsta. Și ce e tot? O ruină și arbori! Un alt companion voia să-mi esplice din istorie, și să-mi spuă, care princoșă, cu ce nume, fiica șeu femeia acelu împ'erat, a acălei epoci, și în fine din ce cauză f'au aci înmormântată? E-udiciia unui dicționar înainte unui lucru sublim. D'ar n'am vrut să șoiu nimic. V'arog, lăsați-mă să admir să simt și să mă p'etrund de acăstă frumusețe. Sunt ruine și sunt arbori, d'ar pricep, că sunt Chinezii mândri de acăstea. P'ote mai mândri ca de grandioșele, de imensele monumente de Mings cu alele lor de animale, de ostași gigantici și cu templele mari cât un oraș.

Complotul bulgăresc.

Trifanoff, înțelegând bine la ce se mai poate aștepta dela patrioții, cari îi decretaseră morțea în momentul când li-s'a părut vătămător intereselor lor, a pus instrucția pe urmele unei nouă și însemnate descoperiri.

Etă ce comunică diarele din București:

E cât-va timp de când s'a vorbit despre complicitatea și rolul jucat în asasinarea lui Fitowsky de către doi ofițeri bulgari din Rusciuk: căpitanul Popoff și locotenentul Stoianoff. Intre altele, unul dintr'ânșii, locotenentul de pompieri Stoianoff, a dat banii celor trei bandiți: Miteff, Ilieff și Carambuloff, când aceștia, după nereușita cursei întinse lui Fitowsky, au plecat la București în urmărirea victimei. Se vede însă, că banii aceștia nu au fost suficienti; Nicola Miteff, șeful expediției, a adresat o nouă cerere locotenentului Stoianoff, și acesta din urmă s'a grăbit să o satisfacă.

Acăsta formeză obiectul noii revelațiuni a lui Trifanoff.

În urma indicațiilor date de acest din urmă, d-l I. Th. Florescu, însoțit de d-l prim-procuror Miclescu, a făcut o cercetare la direcțiunea generală a poștelor și telegrafelor. Trifanoff nu mintise; dovada a fost descoperită.

S'a găsit un mandat pe suma de 100 lei trimis de către locotenentul Stoianoff lui Nicola Miteff, mandar a cărui dată de primire coincide cu ziua în care s'a făptuit asasinarea lui Fitowsky.

În urma descoperirii acestor atât de importante dovezi, stabilirea complicității aceluși ofițer bulgar, care și-a murdărit uniforma făcând pe părtașul într'o crimă odioasă, rămâne complet și pe deplin dovedită.

Actul de acuzare. Ordonanța în această sensațională afacere fiind terminată, d-l procuror-general Ciocirdia, care împreună cu d-l prim-procuror Miclescu va susține acuzarea, se va ocupa cu dresarea actului de acuzare.

Astăzi se va întruni camera de punere sub acuzare și, conform procedurii fixat prin lege, va lua cunoștință și va cerceta ordonanța judecătorului de instrucție.

SCRIRILE ȚILEI.

— 22 Septembrie v.

Onomastica monarchului nostru.

Er, în 4 Octombrie n., implinindu-se a 70-a aniversare a țilei numelui Majestății Sale împăratului-rege *Francisc Iosif*, ea a fost serbată și în Brașov prin oficierea unui serviciu divin în biserica româno-catolică, la care au fost reprezentate mai multe oficii publice din localitate, precum comitatul, orașul și alte câteva oficii civile și militare. S'au arborat în cursul țilei stindarde mai ales la oficiile publice, ér s'era a urmat o serenadă militară cântând musica.

„Fomete“ în Ciuc! Șovinistii unguri, în lăcomia de-a mai storce pentru ai

Aci, văzându-le cu o privire, este o minune de grație simplă și înduioșătoare; încunjurat de ziduri foarte juse, sub pini mari cu scoarță albă, clasicele monumente, porticul, alea de statue, cupola și templul. Ce a fost din lemn, a dispărut. N'a rămas decât granitul și marmora. Erburile și florile și lianele se jocă cu vântul... copii și privitorii se înveselesc. E o ruină, dér această ruină a păstrat armonia perfectă a liniilor și a formelor. Și sub pini cu umbra atât de calmă în lumina albastră, atât de dulce, granitul vechi și marmora vechi a mormântului princesei nu-ți reamintesc tristețea morții. Petritele vorbesc de visuri, de odihnă. Doream să ved aci amoretzi. Am și vădut părechi, cari îmbrățișate treceau viător și încet spre boschete.

Și acăsta a fost tot ce am dorit să ved la mormântul princesei. Nu așteptați să vă spun mai multe. 'Mi este prețios să păstrez reamintirea, ca a unui lucru de grație misterioasă, în apropierea realității brutale a jocurilor lărmuitoare, unde ne aștepta barca noastră. (După „Le Journal“).

lor câte-un ciolan de ros dela guvern, au ajuns să se facă chiar de ris în alegerea mijloacelor, de cari se folosesc. Astfel îi vedem acum în multe foi ungurești din Budapesta publicând sub titlul „*Fomete în comitatul Ciuc!*“ o soire „ingrozitoare“. Spune chiar minuni, că în Ciuc a isbucnit fometea, că partea muncitoare a locuitorilor „părăsesce vetrele părintești, ca să-și câștige pâinea de toate țilele în alt pământ“ (înțelege România.) Dér, veți minune, spune mai departe, că „nenorocirii muncitorii au fost nedreptățiți și tratați cu atăta necruțare de păzitorii români dela granițe, încât nu i-au lasat să treacă în România, dér totuși „au trebuit“ să mergă pe căi ascunse; însă după-ce au vagabundat prin România timp de-o lună, au fost siliți a-se reintorceri, sosind acasă sdrănoși și storși de jome. Astfel sunt acum tratați în România „muncitorii săcui“ — esclama în fine foile ungurești — „acei muncitori de cari până acum cei din România abia s'au putut lipsi (sic!)“ — După aceste jăluiuri ridicule și absolut necredibile, foile șovinistilor unguri lovesc cuiul cu ciocanul în cap, spunând curat și limpede, că ceea-ce voesc este, ca rugarea adresată din partea comitatului Ciuc ministrului de comerț pentru înființarea unei căi ferate dela Madefalva prin Karozfalva până la Domokos, să fiă împlinită și încă cât de iute fiind-că „a isbucnit fometea în Ciuc“ și ministrul să grăbească a lua măsuri, ca lucrările pentru clădirea căii ferate să începă înainte de sosirea iernei, pentru ca „sermanii muncitorii săcui“ prin munca la lucrarea drumului să ajungă la câștig“. — Dér nici pentru Săcui nu s'a făcut încă de-ajuns din bugetul statului și continuă a cerși, pretinșând nouă favoruri din bugetul statului: — asta ni-se pare prea mult, déră nu chiar o revoltătoare obrăznicie!

Jubileu. D-l general-major *Weyrich*, comandantul de brigadă din Brașov, a împlinit azi 40 de ani de serviciu. Din acest incident a fost întâmpinat în localitatea casinei militare printr'un frumos discurs de ocaziune rostit în numele corpului ofițeresc, al preoților și al funcționarilor militari la care jubilaantul, emoționat, a răspuns în cuvinte mișcătoare. Desră va fi o convenire socială în onorea sa.

Arestarea unor presupuși auarchiști. O depeșă privată din Milan anunță că s'a arestat în oraș cinci indiviți, dintre cari unul, numit *Miliot* originar din Slano (Dalmatia) avea asupra sa un pumal, un revolver, 160 dolari în aur, mai multe lire sterline, și mai multe chitanțe dintre cari una constatând, că a trimis 100 de dolari familiei sale. Acești cinci indiviți veneau cu toții din Statele-Unite. Ei au declarat, că s'au cunoscut pe bordul vaporului, care i-a adus. Autoritățile așteaptă informațiunile ce au cerut în America.

Regele Italiei și Menelik. Abia acum se comunică, că regele Abesinieii *Menelik* a adresat și el o epistolă regelui *Victor Emanuel III*, exprimându-și adăncă sa condoență din incidentul morții tragice a tatălui său. În epistolă *Menelik* imploră dér dela *Dumnezeu* asupra noului Rege, doresce, ca domnia lui să răspândească fericire asupra Italiei și își exprimă speranța, ca bunele relațiuni dintre Italia și Etiopia să fiă întărite și pentru viitor. Epistola a fost predată regelui *Victor Emanuel* prin *Cicodi Cola* guvernatorul din Eritreia.

Inaugurare. Primim invitare la inaugurarea ce se va face *Dumnezeu* în 7 Oct. n. a noului edificiu a caselor parohiale și a școlii conf. gr. cat. din Șoimuș. Cu acea ocaziune se va ține și adunarea reuniunii „*Caritatea*“ și se va arangia s'era concert și petrecere.

Logodnă. D-l *Augustin Marcu* absolvent de teologie și d-ra *Eufemia Barbu* nepotă a d-nei *Eufemia Dr. Caian* din Roșia-montană, — logodiți.

Furt în Vatican. Din Roma se telegrafăza, că alături nise hoți au intrat în Vatican, au spart o cassă de fier, de

unde au furat mai multe titluri de rentă în valoare de 357,000 lire și 3000 lire în număr. D-l *Zingarelli*, judecător de instrucție la Vatican, a început ancheta, dér n'a dat încă de urma vinovaților. Se presupune, că făptuitorii au fost dintre indiviții, cari cunoscău împrejurările din Vatican.

Congresul Africanderilor din Cap.

La Londra au sosit trei delegați ai congresului Africanderilor din Cap pentru a prezenta guvernului o petiție semnată de șese-șeci mii compatrioți ai lor prin care aceștia cer o regulare echitabilă a conflictului anglo-transvaalian. Acești delegați publică și un manifest în care, după ce și exprimă recunoștința pentru primirea călduroasă ce li-s'a făcut din partea unui număr mare de Englesi, ție între altele:

„Scoopul călătoriei noastre este de a arăta Engliterei, că oel mai bun mijloc pentru a rezolvi dificila problemă sud-africană este de a acorda independența celor două republici într'o măsură ție-care. Acăsta-i opinia celor șese-șeci mii semnatari ai petiției și a mării majorități a populației din Cap, care evident cunoscău mai bine situația decât poporul engles.

„Acăsta pôte să aprecieze acuma câtă nenorocire a provocat politica consistând în a nu ține seamă de opinia populației sud-africane. Déră s'ar fi luat în considerația dorințele Africanderilor, de sigur, că s'ar fi evitat toate nenorocirile, pe cari le-a adus războiul. Delegații vorbesc ca buni supuși englesi și în acăsta calitate n'au numai dreptul, ci și datoria de a informa pe ceilalți supuși ai reginei asupra adevăratei situațiuni din Africa sudică.

„Protestăm din toate puterile contra ideii stupide, prin care se atribue Olandesilor din Cap organizarea unui complot în scop de a răsturna puterea britanică. Noi întrebăm, déră războiul era necesar pentru onorea Engliterei; déră da, acăsta onore ar trebui să fiă satisfăcută.

„Déră se doresce a se avea o garanție de stabilitate pentru viitor, trebuie să se câștige încrederea popoarelor ce se voesc a se governa. Ori, cel mai bun mijloc pentru acăsta ar fi să se organizeze o confederația a Statelor din Africa sudică, în care să între și cele două republici. Căci aceste două State ar accepta acum acăsta soluție, pe care înainte de război ar fi refuzat-o pôte.

Alegerile în Anglia.

În Anglia, candidatul primit, patronat de către una din asociațiunile politice său uvriere și posesorul s'au pus în posesia fondurilor necesare pentru alegere, trebuia mai întâi de toate să-și caute un agent electoral, déră nu preferă să se facă el propriul său agent, ceea ce pôte fi primejdios.

Agentul electoral se însăroinează cu imprimarea afșelor, circularilor și buletinelor., cu organizarea biurourilor comitetului candidatului său și cu a agenților voluntari, cari umblă diu casă în casă, spre a face reclama pe lângă alegătorii în favoarea candidatului.

De asemenea, tot agentul electoral organizează meetingurile, se înțelege cu oratorii, cari țin discursuri spre a sprijini candidatura șafului său. Acest agent, cu un cuvânt, are cea mai mare responsabilitate și de aceea trebuie să fiă fin, isteț, experimentat, să știe pe de rost toate articolele aceluși monument de obscuritate și de complicațiuni legale ce se chiamă „legea asupra procedurilor ilegale și coruptoare în alegeri“ — ceea ce îi permite de a-l răstălmăci în profitul candidatului său. Tot el, în fine, odată alegerea terminată, fără lichidarea, arangiază socotabile și trimite o copie *returning officer*-ului.

Acăsta lege asupra procedurilor ilegale pare a nu fi făcută de cât spre a împiedica pe candidați de a-și îmbăta alegătorii, ér pe aceștia de a bea în sănătatea candidatului — său spre a împiedica pe candidatul de a cumpăra voturile alegătorilor săi, ér pe aceștia de a-l vinde... și asta de altmintelega e perfect esact. E de ajuns a aminti tabloul zugrăvit de *Dickense* asupra alegerilor din timpul său spre a vedé în ce stare mergeau alegătorii la urne, în timpul când votul era public.

În 1885, *Lopes*, candidat în Devons-

hire, fiind invitat să se întâlnească cu câțiva din alegătorii săi, când a sosit i-a găsit pe toți la masă. El a refuzat să ia parte la banchet, până ce n'a vădut, că toți convinși și-au plătit tacămul, și bine a făcut, căci prezența unui singur conviv pe gratis ar fi făcut să i-se invalidizeze alegerea.

În privința invalidității, trebuie să se știe, că déră validitatea unei alegeri e contestată, atunci tribunalele ér nu camerei comunelor le incumbă grija de a se pronunța asupra regularității său neregularității alegerii.

Când se deschide perioada electorală, candidatul n'are alt-ceva de făcut de cât să țină discursuri, să se arate amabil, să outiere circumscripțiunea și să vorbească cu alegătorii. Déră e însoțit de nevastă-sa e și mai bine, mai cu seamă déră e ea ținătoare și frumoasă. Alegătorul engles e sensibil la farmecul surisului unei guri frumoase și a privirilor unor ochi drăguți; de asemenea — său cel puțin femeia sa, ceea ce e și mai important — e încântat când nevasta candidatului mângăie cu mâna ei înmănușată obrazii copilășilor săi.

Când sosesc ziua scrutinului, care duréză dela orele opt dimineța până la opt s'era, una din marile preocupări ale candidatului și ale agentului său electoral în deosebi în circumscripțiunile rurale, unde distanțele, ce au să le perourgă alegătorii spre a merge la vot sunt considerabile, este de a procura trăsuri spre a-i transporta. În circumscripțiunile acestea, secțiunile unde sunt depuse urnele trebuie să fiă destul de numeroase pentru ca nici un alegător să n'abă a percurge mai mult de trei mile până acolo; în orașe, acăsta distanță nu trebuie să treacă peste o milă. Cu toate acestea alegătorului britanic nu-i place să se deranjeze și trebuie să te duci să-l iei de acasă ca să-l ducă să voteze și pe urmă să-l reconducă la domiciliu. Ca o dovadă despre indiferența alegătorilor englesi pôte servi faptul, că în 1895, la alegerile generale, din 6 milioane 330.000 de alegători, numai 3,867,000 au consimțit să voteze; în 1892, din 6.158.000 înscriși n'au votat de cât vre-o 4 jum. milioane.

Cestiunea acăsta a trásurilor, ori cât de ridicolă ar fi, are o mare importanță. Legea interdică candidaților de a angaja cu bani vehicule și ei nu pot să se servescă decât de acelea pe cari particularii binevoiesc a-le împrumuta. Resultă diu acăsta că, sub acest raport, candidații conservatori sunt privilegiați, căci partidul lor fiind compus din omeni bogați, numărul proprietarilor de trăsuri e mai considerabil printre ei de cât printre liberali.

Candidatul ales, care a cheltuit cea mai mare sumă pentru a fi ales, este *Alfred Wigram*, pe care alegerea l'a costat peste 50.000 de franci. Acela, care a plătit în mai scump sufragiile alegătorilor săi, este sir *John Pender*, ales cu 913 voturi, dintre cari fie-care l'a costat 13 fr. 90, pe când pe *Jenniah Jordan*, ales cu 2792 de voturi nu l'a costat votul decât 25 centime.

E de sine înțeles, că sufragiile costă mai scump pe cei căduți în alegeri. În 1895, recordul scumpetei voturilor a fost ținut de *Padmer*, care a obținut 32 voturi, dintre cari fie-care l'a costat 140 franci 80 bani.

ULTIME SCIRI.

București, 5 Octombrie. Suvranii României au sosit eri la Castelul Peles.

„Monit. Ofic.“ publică convocarea camerelor în sesiune extraordinară pe ziua de 25 Septembrie v. 1900.

DIWEGĂSII.

O panoramă rară. În orașul *Luzern* din Elveția se află un întreprindător cu numele *Ioan Bloch*, care ajutat de societate pe acțiuni a luat inițiativa să înființeze un muzeu, care să reprezente războiul în toate formele sale cele mai fiorose. În acel muzeu se vor puté vedé toate sistemele de arme, de munițiuni, ranele cauzate de glonțe în corpul ostașilor și al animalelor, ajutoarele medicale, pedepsele militare, luptele pe mare, luptele lui *Napoleon* cele crâncene din 1870—71 și 1877/78. Războiul Barilor cu Englesii și cel present ce decurge în China. Toate aceste în tablouri naturale vor puté fi vedute în panorame. În muzeu vor mai fi și glonțele fiorose „*dumdum*“. Tablouri chinematografe interesante vor arăta decursul războielor pe mare. Pacea încă va fi reprezentată prin diferite colecțiuni.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.

Redactor responsabil: *Grego iu Masu*.

Rochii de Mătase-Damast fl. 9.00

și mai sus! — 12 metri se trimite libere de vamă și porto. — **Mostre se trimit imediat.** — „Mătăsuri Henneberg“ negre, albe și colorate, **dela 45 cr. până la fl. 14.65 metru.** (4)

G. Henneberg, Fabricant de mătăsuri, (liferant al curții c. și r.) Zürich.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Octombrie. 1900.

Renta ung. de aur 4%	113.75
Renta de corone ung. 4%	90.60
Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.50
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	97.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.50
Bonuri rurale ungare 4%	89.65
Bonuri rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	163.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.—
Renta de argint austr.	96.95
Renta de hârtie austr.	96.95
Renta de aur austr.	114.80
Losuri din 1860.	131.25
Acții de-ale Băncii austro-ungară	16.98
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	663.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	653.25
Napoleonori	19.28
Mărci imperiale	118.30
London vista.	242.05
Paris vista	96.25
Rente de corone austr. 4%	97.05
Note italiene	90.40

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Octombrie 1900.

Banenota rom. Cump. 19.08 Vënd.	19.10
Argint român. Cump. 18.80 Vënd.	18.90
Napoleonori. Cump. 19.20 Vënd.	19.30
Galbeni Cump. 11.30 Vënd.	11.40
Ruble Rusesci Cump. 127.— Vënd.	—
Mărci germane Cump. 58.50 Vënd.	—
Lire turcesci Cump. 10.70 Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5% 100.— Vënd.	101.—

Nr. 8345 — 1900.

PUBLICAȚIUNE

în cauza inducerii dărilor din acest an.

Fiind-că toate soiurile de dare pe anul curent sunt deja fixate și prescise, de aceea în puterea emisului Direcțiunei reg. financiare din loc Nr. 308—900, provocăm pe p. t. contribuenții de dare a se prenta în termen de 8 zile, adică **dela 3 Octombrie până la 10 Octombrie 1900** în localul perceptoratului orașenesc aducând colele de dare cu sine spre a li-se induce într'esele datoria dărilor.

Brașov, în 29 Sept. 1900.

(1082—3) Perceptoratul orașenesc.

Sz 5969 — 1900.

ukvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlknyi hatóság, közhírré teszi, hogy „Albina“ takar. és hitelintézet brassói fiokja végrehajtatónak Voiculescu Juon és neje sz. Slavu Maria Al-moecsi lakosok végrehajtást ezenvedő elleni 2960 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a Zernesti kir. járásbíróság) területén lévő I. a Simoni 307 sz. tjkvben A f alatt 4632, 4633, 4634/2, 4635/2 ingatl. 296 kor., a 4596/2 hrsz. ingatl. 810 kor. II. a Simoni 437 sz. tljkb. f alatt fglalt 4546/2 hrsz. ingatl. 60 kor., a 4660/3 hrsz. ingatl. 56 kor., a 4590/2 hrsz ingatl. 102 kor., a 4590/5 hrsz. ingatl. 24 koronában, ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi október hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Simoni község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szávédekózők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett ártolyannal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1900 évi július hó 9-én.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

1113,1—1.

Abonamente

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

Nr. 12840—1900.

Publicare de ofert!

Luni în 15 Octombrie a. c. la 10 ore antemer. se va ține în localul oficiului economic orașenesc pertractare cu oferte pentru a se da în antreprisă lucrările și prestările de material la înființarea unui conduct de țevi pentru scoterea apei din pînă abatoriului și dirigiarea aceuia în canalul din jos de linia de vamă spre Stojan; asemenea se va face și anexarea la acest conduct de țevi a fântanei celei vechi, ce se află în pînă abatoriului orașenesc.

Spesele sunt proiectate cu 1981 corone.

Măsurarea, preliminarul și condițiunile contractuale se pot ceti în localul oficiului edilec seu al celni economic ori când până la ziua pertractării ofertelor.

Ofertele trebuie se conțenă declarațiunea, că oferentul cunoșce condițiunile și că se supune acelor necondiționat.

Ofertele trebuie să fie provăzute cu timbrul prescriș, sigilat și apoi provăzute cu 5% din suma proiectată care va servi de vadiu, prezentată la oficiul economic cel mai tirđiu până la începutul pertractării asupra ofertelor.

Brașov, în 2 Octombrie 1900.

1113,1—1 Magistratul orașenesc.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrișei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemēt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi istr. „Gazetei Trans.“

A V I S!

Aducem la cunoscința Onor. public, că cu începerea dela 1 Octombrie am predat D-lui **FRANZ POLANEK**

Restaurația din Hotelul „Orient“

care își va da totă silința se mulțameșă pe onor. óspeți, cu mâncări bune și beuturi veritabile, cu deosebire renumita **Bere**

„TRANSILVANIA BRĂU“

Recomandăm pe D-l Polanek on. óspeți, rugându-l al onora cu încrederea D-lor, și cu o cercetare numărósă.

Cu totă stima

Johann Habermann's Erben.

In urma avisului D-lor Habermans Erben, recomand on. public atât civil cât și militar

RESTAURAȚIA,

care din nou am arangiat'o cu tot confortul. — In fie-care ți se va servi diferite mâncări cu prețuri moderate, atât în Restaurație, cât și afară, care conform alegerii se vor socoti iettin.

Asigurând on. public, că mi voi da totă silința al mulțumi în tóte privințele, corespunđend încrederii și bunăvoinței ce-mi va acorda, mă rog de o cercetare număróse.

Cu totă stima

Franz Polanek.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Tergul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provăzut cu cele mai bune mijlóce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru tóte speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, in tola mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Tergul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

A V I S.

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potú face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fie-carei luni.

Domnii abonati se binevoiască a arăta in deosebii, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou se binevoiască a scrie adresa lamurit și se arate și posta ultima. **Administraț. „Gaz. Trans.“**

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.